

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 202/25
26.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Маје Илић и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.552/23 од 27.12.2024. године, у седници већа одржаној дана **26.05.2025. године**, донео је

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.552/23 од 27.12.2024. године, у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 60 став 1 КЗ, утврђује појединачне казне затвора у трајању од по 2 (две) године, па га на основу одредбе члана 60 став 2 тачка 2 КЗ **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се, сходно одредби члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору од 13.05.2016. године до 26.05.2016. године, као и време проведено у притвору од 18.10.2021. године до 20.10.2021. године, те време проведено на мери забране напуштања стана од 20.10.2021. године до 20.06.2022. године, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.552/23 од 27.12.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за која су му на основу напред наведених законских прописа и одредби чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45, 54, 60 и 63 КЗ, утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 10 (десет) месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 13.05.2016. године до 26.05.2016. године, време проведено у притвору од 18.10.2021. године до 20.10.2021. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 20.10.2021. године до 20.06.2022. године. Истом пресудом, а на основу одредбе члана 87 КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, те је од истог одузет један пиштољ марке “Црвена застава”, модел “М-70”, калибра 7,65 мм, фабричког броја..., са оквиrom и шест комада муниције, која се налазила у оквиру, који ће, након правноснажности пресуде, бити предати најближој полицијској станици. На основу одредбе члана 258 ЗКП, оштећени ББ и оштећени ВВ, упућени су на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева. На основу одредбе члана 264 ЗКП, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у дужем трајању и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, трошковима кривичног поступка, мери безбедности и имовинско-правном захтеву, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буде позван на седницу већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.220/25 од 13.03.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и првостепену пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, а да жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Далибора Катанчевића, на којој је размотрио списе

предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду је основана, док је жалба браниоца окривљеног неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека противречна сама себи, да су разлози о одлучним чињеницама изостали у образложењу пресуде, као и да су дати разлози противречни изреци, због чега се не може испитати законитост и правилност пресуде.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца окривљеног оценио као неосноване, с обзиром да је изрека пресуде јасна и иста садржи сва битна обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, а у образложењу пресуде првостепени суд је дао довољне, јасне и аргументоване разлоге о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, које као правилне прихвата и овај суд.

Надаље се жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да је пресуда заснована на доказу на којем се по одредбама овог закона не може засновати, с обзиром да је првостепени суд исказ сведока оштећеног ВВ из истражног поступка од 20.05.2016. године, прочитао сходно одредби члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП, без сагласности одбране, чиме је повредио начело непосредности, начело јавности главног претреса, те право окривљеног на одбрану и право да се суочи са оштећеним. Такође се наводи да је првостепени суд пропустио да наведе прихватљиве разлоге из којих сматра да није неопходно испитати оштећеног на главном претресу, тј. зашто сматра да су постојали други важни разлози да се оштећени не испита.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде на страни 21. дао довољне и јасне разлоге, из којих је, сходно одредби члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП, прочитао наведени исказ оштећеног ВВ на главном претресу, поред противљења одбране, на чијем исказу се побијана пресуда искључиво не заснива, а које разлоге као правилне прихвата и овај суд.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца окривљеног оспорава се оцена суда о изведеним доказима, уз изношење сопствене анализе доказа другачију од оне коју је навео првостепени суд у побијаној пресуди, а с тим у вези оспорава се и закључак првостепеног суда да је окривљени у време, место и на начин описан у изреци пресуде, извршио кривична дела за која се терети. Наиме, бранилац у жалби истиче да првостепени суд није утврдио до степена извесности ко је критичног дана испалио хитац у угоститељском објекту “...” и из ког пиштоља је испален хитац у овом објекту, наводећи да ниједним вештачењем није утврђено да је пројектил који је пронађен на

лицу места испаљен из пиштоља марке “Црвена застава”, модел “М-70”, калибра 7,65 мм, фабричког броја ..., који је по потврди о одузет од окривљеног, нити да је испаљен из предметне анализиране чауре.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање ближе описано у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу извештаја о форензичком прегледу лица места састављеног од стране МУП – Дирекција полиције – ПУ за Град Београд – УКП – Одељење за оперативно-криминалистичку технику од 13.05.2016. године, потврде о привремено одузетим предметима МУП – Дирекција полиције – ПС Вождовац од 14.06.2017. године, извештаја о прегледу трагова употребе ватреног оружја од 30.05.2016. године, коју је сачинио МУП – НЦКФ, и то ГГ и ДД, вештачења балистичара Милоша Копечног од 17.7.2022. године и његовог изјашњења на главном претресу који се у потпуности поклапају са наведеним извештајем НКТЦ од 30.05.2016. године, ДНК вештачења биолошких трагова са спорног пиштоља, из којег је утврђено да се биолошки трагови окривљеног налазе на истом, налаза и мишљења, као и изјашњења на главном претресу вештака трасолога Мирослава Бусарчевића, из којег је утврђено да се вештак са степеном вероватноће које означава као „највероватније” да је приликом критичног догађаја који се одиграо дана 12.05.2016. године око у СЗР “...”, у ..., у ул..., управо окривљени испалио зрно метка, које је у просторији локала погодило доњи део слике на зиду, наспрам улазних врата локала и то из пронађеног пиштоља марке “Црвена застава”, модел “М-70”, калибра 7,65 мм, фабричког броја ..., а који исказ вештака је ценио у склопу исказа сведока - оштећених ЋЋ, ЕЕ, ББ и ВВ, датих у истрази, те записника о препознавању лица састављених у Другом ОЈТ у Београду данан 13.05.2016. године, непосредно након догађаја, који су након обављеног препознавања детаљно описали окривљеног и са 100 %о сигурношћу истог препознали као извршиоца предметног кривичног дела.

Имајући у виду све наведено, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног у делу у којем је негирао да је из предметног пиштоља пуцао критичном приликом, будући да је оваква одбрана у супротности са напред наведеним доказима. Надаље, наводи одбране да је пронађен зарђали пиштољ са земљом у устима цеви, из чега се види да исти није коришћен неко време, с правом нису прихваћени од стране првостепеног суда, с обзиром да су у супротности са извештајем о форензичком прегледу лица места, где се не описује да је пиштољ био захваћен рђом, нити се то види на фотодокументацији, већ само да се налази на земљи и у трави. Осим тога, оваква тврдња одбране окривљеног у супротности је и са извештајем о прегледу трагова употребе ватреног оружја од 30.05.2016. године, који су сачинили ГГ и ДД и њиховим изјашњењем на главном претресу и са налазом и мишљењем вештака балистичара Милоша Копечног и његовим изјашњењем са главног претреса, у коме објашњавају да је до непударности свих идентификационих карактеристика пројектила пронађеног на лицу места са идентификационим карактеристикама из спорног пиштоља, могло доћи управо из разлога што је цев тог пиштоља претходно била запрљана земљом, прашином, труњем и сл., а осим тога из изјашњења вештака балистичара не произлази да је била присутна корозија и да пиштољ није неко време коришћен. Упоређењем спорних и пробно опалених чаура, утврђено је да достављена спорна чара потиче из метка испаљеног из предметног пиштоља, фабричког броја ..., због чега су жалбени наводи браниоца окривљеног

којима се указује да је првостепени суд пропустио да утврди ову одлучну чињеницу, оцењени као неосновани.

Чињеница да оштећени ВВ није саслушан на главном претресу, на коју бранилац указује у жалби, без утицаја је на правилност утврђеног чињеничног стања, с обзиром да се побијана пресуда не заснива искључиво на његовом исказу из истраге, већ на основу бројних других, напред наведених доказа, које је првостепени суд правилно ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљено, правилно утврдивши да је окривљени у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде извршио кривична дела за која се терети.

Првостепени суд је дао и разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног да је критичног дана повреде које су код њега констатоване задобио у неком “стампеду”, испред локала, јер из документације Завода за ургентну медицину и Окружног затвора, произлази да је окривљени наводио да је повреде добио од полиције, а како је окривљени евидентно био у алкохолисаном стању критичног дана, то је суд правилно закључио, да није искључено да је дошао у сукоб са неким лицима и да је у том сукобу задобио повреде, међутим, исто не утиче на закључак суда да је окривљени лице које је критичном приликом око 21:05 часова, ушао на врата СЗР “...” и пуцао из пиштоља који је са собом неовлашћено носио. Из наведених разлога, првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног, коју су на главном претресу својим исказима практично подржали сведоци – оштећени ЕЕ, а делимично и сведоци – оштећени ЂЂ и ББ, дајући у образложењу пресуде јасне, логичне и аргументоване разлоге, из којих њихове измењене исказе на главном претресу није прихватио.

Према утврђеном чињеничном стању, окривљени је општеопасном радњом и општеопасним средством предметном приликом изазвао опасност за живот и тело људи, будући да је радњама окривљеног дошло до угрожавања живота и тела лица која су се налазила у локалу критичном приликом, те је првостепени суд, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно утврдио да се у радњама окривљеног описаним у изреци побијане пресуде стичу сва битна обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, као и елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, с обзиром да окривљени не поседује одобрење надлежног органа за држање и ношење предметног пиштоља, те да је током поступка признао да је неовлашћено држао наведени пиштољ одређени временски период пре критичног догађаја. Такође је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени приликом извршења предметних кривичних дела поступао у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не битно, са директним умишљајем, свестан да је пуцање из пиштоља општеопасна радња, а да је пиштољ општеопасно средство, да може изазвати опасност за живот и тело људи који су се у локалу налазили, при чему је предметни пиштољ са муницијом и неовлашћено носио, а што је све хтео и био је свестан забрањености својих дела, што произлази из утврђених околности, а нарочито из налаза и мишљења, као и изјашњења судског вештака др Светислава Мишковића, из којег је утврђено да се у време критичног догађаја окривљени налазио у акутно-напетом стању лаког степена, те да су његове способности да схвати значај својих дела и да управља својим поступцима биле

смањене, али не битно.

Имајући у виду наведено, жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да првостепени суд није утврдио какво је психичко стање окривљеног било у време извршења кривичног дела, а самим тим и какав је његов субјективни однос према извршеном делу, оцењени су као неосновани.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује на исказе наведених сведока са главног претреса у којима су потврдили да су видели да је испред локала дошло до туче и да је окривљени био учесник тог сукоба, без утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба јавног тужиоца основана, док је жалба браниоца окривљеног неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном од олакшавајућих околности ценио његове личне прилике и то његово лоше здравствено стање, које се временом погоршало због више хроничних болести, затим да се добро држао пред судом током трајања кривичног поступка и да је делимично признао наводе оптужнице, да је у време извршења предметних кривичних дела код окривљеног била присутна смањена урачунљивост до степена битног, али не битно, да је од извршења кривичних дела протекло око осам и по година, те да окривљени у међувремену није осуђиван, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, између осталог и за истоврсно кривично дело из члана 33 ЗООМ, те му је за предметно кривично дело утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 10 (десет) месеци, а потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, налазећи да је иста неопходна и довољна да би се остварили циљеви генералне и специјалне превенције.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду побија првостепена пресуда у делу одлуке о казни, тако што се истиче да првостепени суд није у довољној мери ценио чињеницу да је окривљени четири пута осуђиван, између осталог и због извршења истоврсног кривичног дела, без обзира на протек времена од ранијих осуда, нити је ценио јачину угрожавања заштићеног добра и околности под којима је дело учињено, док је с друге стране дао превелик значај утврђеним олакшавајућим околностима, због чега је Апелациони суд у Београду усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни, тако што је окривљеном за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 2 (две) године, те га применом одредбе члана 60 став 2 тачка 2 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју ће му се, сходно одредби члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана, ближе наведено у изреци пресуде.

По оцени већа Апелационог суда у Београду, казна затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, на коју је окривљени овом пресудом осуђен сразмерна је тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду овако донету одлуку, жалба браниоца окривљеног којом се побија првостепена пресуда у делу одлуке о казни, без утицаја су на другачију одлуку и као такви оцењени неоснованим.

Првостепени суд је правилном применом одредбе члана 258 ЗКП оштећене ББ и ВВ упутио да имовиско-правни захтев који су поставили у истрази, остваре у парничном поступку, будући да у овом поступку није било довољно елемената за одлучивање о истом, с обзиром да захтеви оштећеног нису прецизирани, при чему је за одлучивање о таквој врсти захтева неопходно да се обави вештачење, што у овом кривичном поступку није спроведено, из разлога економичности поступка.

Такође је првостепени суд правилно поступио када је окривљеног, применом одредбе члана 264 ЗКП, обавезао да надокнади трошкове кривичног поступка чија ће висина бити одређена накнадно посебним решењем, због чега се неосновано жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда у делу одлуке о имовинско-правном захтеву и трошковима кривичног поступка, а који жалбени основи се и не образлажу.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП и 459 став 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић